

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXXI. évfolyam 9. szám

2021. október

Reménység

Küzdelmes évünk volt: a COVID járvány megrázta világunkat, benne országunkat is. Nehéz időszakon vagyunk túl mindannyian, fájó veszteségeink vannak. Lelki csaták, könnyek, értetlenség, kimerültség... talán így vagyunk, amikor megmagyarázhatatlan helyzetekben, ezek szorításában élünk, vagy kerülünk bele olyan szituációkba, amikor úgy érezzük minden megmozdul körülöttünk, recsegnek – ropognak biztosnak hitt körülményeink.

Az átélt események után beleeshetünk a keserűség, hitetlenség, vagy reménytelenség csapdájába, azonban – hiszem – Krisztussal mint kősziklával, stabil ponttal, reménységünk forrásával találkozhatunk. Rá van szükségünk ma is: éltető, megerősítő, fel-emelő jelenlétére! Az elmúlt hetekben azt tapasztalom, hogy Isten ebben bátorít: „merj bízni benne.” Bízni... talán vakon, de reménységgel, hogy Ő tökéletes, Ő nem téved, és lépéseit bár nem mindig értjük, de bízhatunk benne, hogy jót munkál! Nem értem, hogyan teszi ezt, de hi-

szem, hogy cselekszi. Felelemli a tekintetem (mindarról ami körbevesz és ami időnként betölti a terveim, céljaim), és odairányítja önmagára, a földin túli távlatokra, és újra megerősít benne, hogy „az odafenn valókkal” kéne törőd-nünk, talán többet, vagy jobban mint eddig.

„A reménység lelkünknek biztos és erős horgonya.” (Zsidók 6,19). Ez a horgony a mennybe van beakasztva és a kötelék téged és engem is a helyemen, stabilitásban tud tartani. Ezért tudunk felállni ha elestünk, helyreállni ha elhullunk és megerősíteni a roskadt térdeinket, amikor kifutna belőle az erő. Mert be vagyunk kötve, reménységgel vagyunk bekötve a Mennybe.

Aquinói Szent Tamás mondta: „A hit azokkal a dolgokkal foglalkozik, amelyek nem láthatók, a remény pedig azokkal, amelyek nincsenek a ke-

zünkben.” Ne gondold, hogy ami még nincs a kezekben, az nincs is. Lehet távol, de valóságban. „*Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el az Isten az őt szeretőknek.*” (1Korinthus 2:9) Reménységben lehetünk, hogy a jelenleg nem láthatóban, nem kézzelfoghatóban Isten elkészített ajándékot, ami félre van téve számunkra. Hitre, bizakodásra, reménységre hív minket! Mondjunk igent Neki.

Liptai Gábor

ŐSZ

Szobám ablakából merengve
Szemlélem, a kopár, kihalt tájat.
Elkoptak az ózondús mezők,
Aszottan hervadoznak az ágak.
Három szín az, mi dominál ma:
A sárga, a vörös és a barna!

S e meleg színek rozsdás mivolta,
Emlékeztetnek a fájó elmúlásra!
S bár kinn esős, hideg szél fúj,
Ingem zsebébe, a szoba melege búj.
Jóleső érzéssel hunyom be a szemem:
Úgy áhítom már az Ádventet Istenem!

Kiss Frigyes

Az igaz és a hazug

Ha napjaink legfőbb témáinak tartalmát etikai mértékkel vizsgálni akarjuk, akkor a legteljesebb mértékben az igaz és a hazugság között kell választanunk, ami sajnos nem éppen a legkönnyebb. Sok számonkérés hangzik el a szülők részé-

ről gyermekeik tágra nyílt és kétségbe esett szemében, amikor az édesapjuk dörgő szavát hallják: „Miért hazudsz?” Most azonban én nem a „haladó pedagógia” szellemében próbálgatom a megfejtést, hanem két igen jelentős valóság kombinálásával. Nem valami egyensúly megállapításáért, hanem azért, hogy végre tudomásul vegyük: Volt a világtörténelemben valaki, egyetlen egy személy, aki kijelentette magáról: „*Én vagy az igazság*”; és volt egy, akiről mindenki jól tudta, hogy „*ő a hazugság atyja*”. (Jn 14,6 és ezzel szemben: János 8, 44). Ez nem csak a „füllentés” kategóriája, hanem élet-halál kérdése. Nem csak egy jámbor papi beszéd, hanem egy életre szóló szabály. Sajnos a „globális világ” valamennyi részletében alapvető, és az a döbbenetes benne, hogy az emberek inkább hisznek a hazugságoknak. Elég csak a világot foglalkoztató rettenetes gyilkos járványhoz fűződő hazugságoknak, összeesküvés elméleteknek, inkább hinni, még az életünk kockáztatásával is, mint a szín tiszta igazságot. Kérem, bocsássák meg, ha úgy érzik, hogy ehhez nekem nincs semmi közöm. Mit nem hazudnak még? Többek között a jólétet. Tele van a világ hazug békéről, magas fizetésről, jólétről, jogról, kényelemről szóló ígéretekkel. És az emberek milliárdjai elhiszik. Bedőlnek a hazug ígéretnek akkor is, ha ki tudja hányadszor vezetik őket

félre. Pedig a hazugság természete ragályos. Egyrészt, aki egyszer hazudott, az ismétli gátlás nélkül bármennyiszor. Akinek a lelkiismerete megengedte, hogy hazudjon, az általában mindig hazudozik. Az életmódja ellen nem tud tenni semmit. Utóbb már azt is elhiszi, hogyha valamit hazudik.

Jézus Krisztus megmondta a kellemetlen igazságot a farizeusoknak és a tanítványainak, a gazdag ifjúnak és az ő tanítványai akár a királyoknak is. Ez az élet örökös döntés az igazság és a valótlanság között. A tények és a látszat között. Mindig boldogtalan az az ember, aki egy délibábot űz, és valótlanságokban keresi meg a tényeket.

Isten létében vetett hitünk, nem álmokép, révedezés, hanem az első lépés az egyetlen abszolút valóság felé. 19 éves koromban jöttem rá erre, és nagyon sok becsmérést, lenézést, megalázást megkárosítást kellett túrnöm. Olyanoktól is, akiktől legkevésbé vártam. Sőt engem is megtévesztettek, amiért drágán megfizettem, de Isten nem hagyott az útvesztőkben. Nem az én érdemem, hogy kiszabadultam a valótlanság hírnárjaiból. Olykor keserves kétségbeeséssel kerestem a kiutat, és a Jó Pásztor, Jézus Krisztus megszánt, kiszabadított. Minden az ő érdeme! Én csak hittel elfogadtam az ő kegyelméből felém nyújtott igazságát. Most késő aggastyán koromban lá-

tom, hogy milyen jó megtartani Isten kegyelmének igazságos, egyenes útját. Ebben nekem más érdemem nincs, csak annyi, hogy elfogadtam, amit Jézus Krisztus elém tárt. Hosszú köteteket lehetne betölteni a legostobább és legvilágosabb hazugságokkal, amiket sokan szajkóznak, ismételnék. Magasabb rendű, sok embert elhithető fogalmakat próbálnak belemosni az agyvelőkbe. Egy tanárom mondta ezt az egyszerű bölcsességet: „Nem az igaz, amit milliók annak vélnek, a többségi vélemény lehet a tömeg együttes tévedése...” Mennyi, és mennyi milliók együttes tévedését szenvedtük el, de volt egy, aki ezt mondhatta: „*igazságom örökre megmarad.*” (Ézsaiás 51, 8). Meg szeretném erősíteni ebben a rövid bizonyágtételben, hogy nagyon hosszú életem során Isten igazságában soha nem csalódtam.

Szebeni Olivér

Ne ítélj

Istenem, add, hogy ne ítéljek -
Mit tudom én, honnan ered,
Micsoda mélységből a vétek,
Az enyém és a másoké,
Az egyesé, a népeké.
Istenem, add, hogy ne ítéljek.

Istenem, add, hogy ne bíráljak:
Erényt, hibát és tévedést
Egy óriás összhangnak lássak -
A dolgok olyan bonyolultak
És végül mégis mindenek

Elhalkulnak és kisimulnak
 És lábaidhoz együtt hullnak.
 Mi olyan együgyűn ítélünk
 S a dolgok olyan bonyolultak.

Istenem, add, hogy mind halkabb legyek -
 Versben, s mindennapi beszédben
 Csak a szükségeset beszéljem.
 De akkor szómban súly legyen s erő
 S mégis egyre inkább simogatás:
 Ezer kardos szónál többet tevő.
 S végül ne legyek más, mint egy szelíd
 igen vagy nem,
 De egyre inkább csak igen.
 Mindenre ámen és igen.
 Szelíd lepke, mely a szívek kelyhére ül.
 Ámen. Igen. És a gonosztól van
 Minden azonfelül.

Reményik Sándor

Gyülekezeti életképek, beszámolók

A foci és a hit – újabb evangélizációs sportnapot tartottunk

Immár 18. alkalommal szervezte meg gyülekezetünk a BIOLK-ot, a keresztény kispályás focitornát. A mostani alkalmon 18 csapat vett részt, az ország különböző pontjairól, és a hagyományoknak megfelelően a megnyitón evangélizációt tartottunk, Weisz Patrik fő üzenete az „Ahol a kincs, ott a szíved is.” igevers köré épült. Bár az előző két BIOLK-on gyülekezetünk szeniorjai is elindultak, ezúttal csak a fiatalabbak neveztek be, akik címvédőként indultak egy tavalyi, csodával határos győzelmet követően.

A mieink ezúttal is remekeltek, és egészen a döntőig jutottak, ott azonban most a Fasori reformátusok jobbnak bizonyultak. A József utcaiak közül

Bögös Bence, Kántor Barnabás, Kovács Tamás, Jens Schäde, Szomor Áron, Szomor Zalán és Weisz Patrik volt a csapat tagja, hozzájuk csatlakozott a Kispesti Baptista Gyülekezetből Égető Márk, valamint a sérült Hegyi Sámuel ezúttal László Dániel helyettesítette, ő lett a torna legjobb kapusa.

Kántor Barnabás

Kántor Judit és Jens esküvője

Fotó: Szilágyi Anna

Szeptember 24-én pénteken örömteli esemény okán telt meg a József

utcai Baptista Gyülekezet. Kántor Judit (és immár) Kántor Jens mondta ki egymásnak a boldogító igent. A menyegző igazán különleges volt, a német és magyar résztvevők mellett Spanyolországból, Franciaországból, az Egyesült Államokból és Mexikóból is érkezett résztvevő. Az esküvő nemzetközi mivolta miatt három nyelven, magyarul, angolul és németül zajlott a szertartás. Az istentiszteletet Boros Dávid lelkipásztor testvér tartotta, míg az ifjú pár összeadását Robert Ause végezte.

Sok boldogságot és Isten áldását kívánjuk életükre!

Kántor Barnabás

Gyermekebemutató

2021. szeptember 26-án Boros Dávid lelkipásztor bemutatta és az Úr oltalmába ajánlotta Surányi Gábor és Sziklás Tünde, Surányi Boldizsár nevű gyermekét.

Isten áldását kívánjuk a család életére!

Szerkesztő

Innen – onnan

Negyed dolláros

Néhány évvel ezelőtt egy lelkész Houstonból Texasba költözött. Néhány héttel az érkezése után egy alkalommal a belvárosba kellett mennie. Amikor a buszon leült, észrevette, hogy a sofőr negyed dollárral többet

adott vissza. Elkezdett gondolkodni, hogy mit tegyen, és arra az elhatározásra jutott, hogy visszaadja a pénzt. Hiszen bűn lenne megtartani. Aztán egy másik gondolat fogant meg fejében: "Óh, felejtsd már el, hiszen ez csak negyed dollár. Ki törődik egy ilyen kis összeggel? A buszvállalat amúgy is sokat kér az utazásért, nem fog nekik hiányozni ez a kicsi összeg. Fogadd el, mint Isten ajándékát és maradj csöndben." Mikor a megállóba értek, ahol a lelkésznek le kellett szállnia, egy pillanatra megállt az ajtóban, majd a negyed dollárt a buszvezető felé nyújtotta, és azt mondta: "Tessék, egy kicsit többet adott vissza." A sofőr rámosolygott és azt mondta: "Köszönöm! Maga a városi új lelkész, ugye? Mostanában gondolkodtam azon, hogy el kellene járnom valahová gyülekezetbe, és meg akartam nézni, hogy mit tesz, ha rosszul adok vissza." Amikor a lelkész leszállt a buszról, egy legközelebbi villanypóznához botorkált és bele kapaszkodva csak ennyit tudott mondani: "Óh Istenem, majdnem eladtam a Fiadat egy negyed dollárosért!"

Közreadta: H Anni

Volt egyszer egy falu

A falu mentén egy esős évszakban kiáradt a folyó. A háborgó víz áttörte a gátakat és elárasztotta a falu utcáit. A házak egymás után dőltek össze, mindenki próbálta megmenteni családját, jószágait, kis vagyonát. Egyedül a pap nem menekült, nyugodtan ült és nézte, ahogy a víz egyre magasabbra emelkedik. A falusiak egy csónakkal mentek érte és így kérlelték: - Tisztelendő úr, fogja a holmiját, gyorsan szálljon be a csónakba, mert különben elviszi az árvíz, és akkor már nem tudunk magán segíteni! A pap azonban legyintett: Hagyjatok csak, én jóban vagyok Istennel, szolgálom őt, ezért bármi történik, ő is vigyáz rám, így nem lehet semmi bajom. Menjete csak, magatokkal törődjete! Másnapra a víz annyira megemelkedett, hogy a papnak a templom legfelsőbb ablakába kellett felmásznia, nehogy elvigye az ár. A falusiak újra elmentek érte, de a pap hajthatatlan maradt.- Mondtam már nektek, hogy én megegyeztem Istennel. Életemben szolgálom őt, ezért ő is vigyáz rám. Harmadnap már a templomtornyáig ért a víz. A legbátrabb falusiak megint megpróbálták menteni, de a pap csak ismételte, amit korábban. Néhány óra múlva a pap elmerült a vízben és mivel nem tudott úszni, belefulladt. Halála után Szent Péter elé került és így szólt hozzá nagy mérgesen: - Nekem egyezségem volt

Istennel, hogyha bajba jutok, segít rajtam, hiszen rendesen szolgálom. Miért nem segített hát mégsem? Szent Péter így válaszolt:- Ne Istent hibáztasd, hiszen ő háromszor is küldött neked segítséget, de te egyszer sem fogadtad el!

Közreadta: H. Anni

Alber Midlane (1825-1909)

A nyár befejeztével, az őszi munka - és tanévkezdés időszakában "új erőért" imádkozva a 100 éve elhunyt angol énekszerző Albert Midlane-re emlékezünk, és énekét idézzük. Midlane, aki még születése előtt elveszítette édesapját, egy gyülekezet vasárnapi iskolájában szerezte első hitbeli megtapasztalásait. Itt tanítója bátorítására már gyermekként is verseket írt, első költeménye 17 éves korában jelent meg nyomtatásban. Az utókor több, mint 700 ének szerzőjeként tartja számon a nevét.

Adj új erőt Urunk, Ó nyújtsd ki szent kezed, Igéddel ébressz

holtakat, Szívünkben gyújts tüzet!

Ref.: Adj új erőt, Adj új kegyelmi fényt! Tiéd legyen a tisztelet, Az áldás a miénk!

Adj új erőt Urunk, Az álmod üzzed el, Mécsünknek pislogó tüzet Lelked gerjessze fel!

Ref.: Adj új erőt, Adj új kegyelmi fényt! Tiéd legyen a tisztelet, Az áldás a miénk!

Adj új erőt Urunk, Gyógyírt vár a beteg, Éhségünk, szomjunk csillapítsd, Töltsd ránk Szentlelkedet!

Ref.: Adj új erőt Urunk, Egész világ előtt, Hogy megjelentsük szent neved, S legyen Tiéd a föld!

Közreadta: H. Anni

VIRRADAT

Latin nyelvbe, tilalomba zártan
Hevert az Írás olvasatlanul.

...a wittenbergi váremlom falára
októberi éj sötétje borul,
nyugtalanul alszik lenn a város,
hűlő kéményekben gubbaszt a gond.
hangtalanul kondul a harang,
ütése most egy emberszívben kong:
elszánt léptek riasztják a csendet,
szögek koppannak kalapács alatt,
árkuspapír fehérlik az ajtón,
s mire fölkel a Nap,
a könyv-veretről lepattan a csat!

Lukátsi Vilma

Gondolatok

- "Íme, én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig." (Máté 28:20)
- Nem az a lényeges, hogy hány évünk van még, hanem hogy miképp tudjuk beosztani ezeket az éveket. (Szokolay Sándor)
- Egészséges lélek egészséges testben: ez a rövid, de teljes foglalatja az ember földi boldogságának. (John Locke)
- Időt kell szakítanod embertársaidra, tégy valamit másokért, ha még oly apróságot is valamit, amiért fizetséget nem kapsz, csupán a kitüntető érzést, hogy megtetted. (Albert Sweitzer)
- Nem az számít, hogy minek születik valaki, hanem az, hogy mivé nő fel.
- "Többet ér az, amit lát a szem, mint ami után sóvárog a lélek." (Préd.6:9)
- A fájdalom szép is tud lenni. Átalakító, teremtő erővel bír. (V.E.Schwab)
- A legnehezebb harc, amit meg kell vívnod, a szíved és az agyad között zajlik.
- Minden ételnél jobban rágd meg szavaidat, mert ételünket magunk gyomra emészti, de beszédeinket mások ítélete. (Grassalkovich Antal)

Gyerekszáj

"Lillával (3 éves) párbeszéd egy zöldeskék pólóról.

- Apa, ez a pólód világoskék?
- Igen. Tetszik?
- Igen.
- Ha ez a szín lenne, de nem világoskéknek hívnák, akkor is tetszene?
- Akkor nem...." (Bukovszky Violától)

Gyülekezetünk betegei

Almádiné Tóth Kata- Szebeni Gyuláné
lin

Huszta Tiborné Szikszai Lajosné

Kovács László és neje Szlepák Ottília

Németh Györgyné Szűcs Borbála

Puskás Zoltán és neje Tóth Mirella

Rumbold Gyula Verik Lajosné

Sebők Györgyné Vékony Józsefné

Stubnya Tiborné Vida Sándorné

Szabó Mária

"Higgyétek, hogy mindazt, amit imádságban kértek, megkapjátok, és megadatik néktek."
(Márk 11:24)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az

orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál.

Hirdetés

Szeretettel kérjük a Testvéreket, hogy a járványhelyzetre tekintettel adományukat elektronikus utalással küldjék meg a Gyülekezet számlaszámára.

Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet számlaszáma:
11708001-20052126-

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható

újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliaóra